

Ideal

George Coșbuc

Venise fata de-mpărat
Cu alte fete pe-nserat
S-aducă apă din izvor
Din zări un tânăr călător,
Sosind pe-acolo, s-a rugat
Să bea din cana lor.

Iar fata de-mpărat i-a dus
Cofița ei; și când i-a spus
Flăcăul cel dintâi cuvânt,
Ea să uită speriată-n vânt,
Și ca certat-apoi și-a pus
Privirile-n pământ.

Aș vrea, ca și la-ntorsul meu,
Să fii aici să-mi dai să beau
Iar ea, tot nemișcată stând
Cu ochii-n jos, și tremurând
De lupta ei, târziu și greu
Rosti sfioasă: Când?

Și mâine poate... Mai târziu...
Ori peste-un an! Nici eu nu știu.
Sunt fiu de crai. Cărarea mea
Pe-aici va fi... Ne vom vedea:
De-acum iubitul tău să fiu,
Iar tu iubita mea.

Apoi plecă în grabnic pas...
Avea atâta dor în glas!
Era voinic și tinerel,
Înalt și tras ca prin inel:
De-atunci și ochii i-au rămas
Și inima la el.